

دوره یازدهم - سال اول

تاریخ چاپ .../.../.....

شماره چاپ

شماره سابقه چاپ

۴۲۵

شماره ثبت

گزارش یک شوری

شماره ۴۲۵/۱

تاریخ ۱۴۰۰/۲/۷

گزارش کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست به مجلس شورای اسلامی

«طرح تقویت امنیت غذایی کشور و رفع موانع تولیدات کشاورزی به شماره ثبت ۴۲۵» که در اجرای تبصره (۱) ماده (۴۵) آئین نامه داخلی مجلس جهت بررسی به این کمیسیون به عنوان کمیسیون اصلی ارجاع شده بود، در جلسات متعدد با حضور مسئولین دستگاههای مرتبط و کارشناسان مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی مورد بحث و بررسی قرار گرفت و نهایتاً در جلسه روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۰/۱/۲۴ با اصلاحاتی در عنوان و متن به اتفاق آراء به تصویب رسید.

اینک گزارش آن در اجرای تبصره (۱) ماده (۴۵) آئین نامه داخلی تقدیم مجلس محترم شورای اسلامی می گردد.

رئیس کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست

سید جواد ساداتی نژاد

معاونت قوانین

طرح پشتیبانی و رفع موانع تولید کشاورزی

فصل ۱: بهبود ساختارها برای پشتیبانی و رفع موانع تولید کشاورزی

ماده ۱ - در راستای اعمال قانون تمرکز وظایف و اختیارات بخش کشاورزی در وزارت جهاد کشاورزی مصوب ۱۳۹۱/۱۱/۲۴ و قانون افزایش بهره وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی مصوب ۱۳۸۹/۴/۲۳ و به منظور برنامه ریزی و ساماندهی بازار کالاهای کشاورزی «ستاد تنظیم بازار کشاورزی» که از این پس در این قانون به اختصار ستاد نامیده می شود با وظایف و اختیارات زیر تشکیل می گردد:

الف) وظایف:

۱. تنظیم بازار داخلی کالاهای کشاورزی شامل بازرسی و نظارت بر قیمت، تأمین و توزیع و همچنین مدیریت مطلوب بازار با همکاری اتاق اصناف کشاورزی ایران. اتاق اصناف ایران و تشکلهای غیر دولتی کشاورزی،
۲. نظارت مستمر بر ذخایر راهبردی کالاهای کشاورزی
۳. نظارت بر تأمین امکانات و تسهیلات لازم در زمینه اعتبارات و تسهیلات بانکی مورد نیاز کالاهای کشاورزی
۴. نظارت بر امور گمرکی و مالیاتی به منظور روان سازی تأمین

و توزیع کالاهای کشاورزی

ب) ترکیب اعضاء:

۱- وزیر جهاد کشاورزی (رئیس)، ۲- وزیر امور اقتصادی و دارایی، ۳- رئیس سازمان برنامه و بودجه، ۴- وزیر صنعت، معدن و تجارت، ۵- رئیس کل بانک مرکزی، ۶- وزیر دادگستری، ۷- وزیر راه و شهرسازی، ۸- رئیس اتاق اصناف کشاورزی ایران، ۹- رئیس سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی جمهوری اسلامی ایران، ۱۰- رئیس اتاق اصناف ایران، ۱۱- رئیس سازمان تعاون روستایی ایران، ۱۲- رئیس سازمان توسعه تجارت کشاورزی ایران (دبیر)، ۱۳- رئیس اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی ایران، ۱۴- رئیس اتاق تعاون ایران، ۱۵- سه نفر کشاورز خبره در صنوف مختلف با معرفی اتاق اصناف کشاورزی ایران و حکم وزیر جهاد کشاورزی، ۱۶- دو نفر نماینده ناظر از کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست مجلس شورای اسلامی بدون حق رأی به انتخاب مجلس شورای اسلامی.

تبصره ۱- در این قانون، مقصود از کالاهای کشاورزی، کلیه نهاده‌ها و محصولات کشاورزی و منابع طبیعی و همچنین فرآورده‌های موضوع بند (الف) و (ب) قانون تمرکز وظایف و اختیارات مربوط به بخش کشاورزی در

وزارت جهاد کشاورزی مصوب ۱۳۹۱/۱۱/۲۴ می‌باشد و مقصود از عوامل تولید ماشین‌آلات، تجهیزات و ادوات کشاورزی و منابع طبیعی است.

تبصره ۲- در صورت عدم امکان حضور وزرا و رؤسای موضوع ردیف‌های ۲، ۳، ۴، ۵، ۶ و ۷ این ماده، معاون ذی‌ربط و تام‌الاختیار آنان، موظف به شرکت در جلسات می‌باشند و حضور آنان موجب سلب مسئولیت اعضای اصلی نمی‌شود.

تبصره ۳- مسئولیت اجرایی جزء (۱) بند (الف) این ماده بر عهده سازمان توسعه تجارت کشاورزی ایران موضوع ماده (۲) این قانون می‌باشد.

تبصره ۴- جلسات ستاد با دعوت وزیر جهاد کشاورزی تشکیل می‌شود و با حضور اکثریت اعضاء رسمیت می‌یابد و مصوبات آن با رأی اکثریت مطلق اعضای حاضر معتبر می‌باشد. مصوبات ستاد پس از تأیید و ابلاغ وزیر جهاد کشاورزی لازم‌الاجراست.

تبصره ۵- قیمت‌گذاری از جمله تضمینی و توافقی و تعیین سیاست‌های حمایتی کلیه کالاهای کشاورزی بر عهده شورای قیمت‌گذاری و اتخاذ سیاست‌های حمایتی محصولات اساسی کشاورزی موضوع قانون اصلاح قانون تضمین خرید محصولات اساسی کشاورزی مصوب ۱۳۹۹/۸/۵ می‌باشد.

تبصره ۶- شورای قیمت گذاری و اتخاذ سیاستهای حمایتی محصولات اساسی کشاورزی موظف است مقررات صادرات و واردات کالاهای کشاورزی را حداکثر تا پایان تیرماه هر سال تصویب و اعلان عمومی نمایند. هرگونه تغییر در طول سال زراعی ممنوع می باشد.

تبصره ۷- دبیرخانه این ستاد در وزارت جهاد کشاورزی ایجاد می شود و دبیر ستاد تنظیم بازار رئیس سازمان توسعه تجارت کشاورزی ایران می باشد.

ماده ۲- سازمان توسعه تجارت کشاورزی ایران از ادغام معاونت بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی و سایر واحدهای ذیربط این وزارتخانه با تشخیص وزیر جهاد کشاورزی و واحدهای مرتبط با بخش کشاورزی در وزارت صنعت، معدن و تجارت با تشخیص وزیر صنعت، معدن و تجارت، با وظایف زیر تشکیل می گردد:

۱. توسعه بازارهای صادراتی کالاهای کشاورزی،
۲. مدیریت ذخایر راهبردی مربوطه در چهارچوب تصمیمات ستاد تنظیم بازار کشاورزی،
۳. توان افزایی و ارتقاء نقش تشکلهای فراگیر بخش کشاورزی، در تجارت داخلی و خارجی کالاهای کشاورزی،
۴. توسعه همکاریهای منطقه‌ای با سایر کشورها به ویژه همسایگان در

تجارت کالاهای کشاورزی،

۵. توسعه نشان‌های تجاری و اختصاص مشوق‌ها و تسهیلات لازم به کالاهای کشاورزی،

۶. حذف واسطه‌های غیرضروری از بازار کالاهای کشاورزی با تأکید بر تقویت و توسعه بورس کالا و بازارهای محلی عرضه مستقیم،
۷. حذف تشریفات زائد تجارت کالاهای کشاورزی در چارچوب قوانین،

۸. راه‌اندازی زیرساخت شناسه‌گذاری، بارنامه الکترونیکی و رهگیری کالاهای کشاورزی تا رسیدن به مصرف‌کننده نهائی،

۹. حمایت از ایجاد و گسترش زیرساختهای توسعه تجارت کالای کشاورزی و مناطق ویژه تجاری کشاورزی،

۱۰. تعیین وابسته‌های تجاری کشاورزی و اعزام به کشورهای بازار هدف کالاهای کشاورزی ایران،

تبصره ۱- سازمان توسعه تجارت کشاورزی ایران مکلف است در سال ۱۴۰۱، نسبت به راه‌اندازی سامانه جامع اطلاعات تولید و عرضه کالاهای کشاورزی، (به منظور: ۱) ارائه اطلاعات روزانه بازار داخلی و تجارت کالاهای کشاورزی، ۲) انجام پیش‌بینی‌ها و ارائه داده‌های موردنیاز برای برنامه‌ریزی تولید، عرضه و صادرات کالاهای کشاورزی متناسب با تقاضا و مصرف داخلی

و خارجی، پیش از شروع فصل زراعی و یا دوره تولیدی (۳) عرضه اطلاعات میزان تولید داخلی کالاهای کشاورزی، با هدف تنظیم حجم و زمان واردات و صادرات، متناسب با بازار داخلی اقدام نماید. اعتبارات مورد نیاز در بودجه سنواتی وزارت جهاد کشاورزی پیش بینی می شود.

تبصره ۲- دو شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران و مادر تخصصی خدمات کشاورزی با شرکت های زیرمجموعه آنها شامل شرکت پشتیبانی امور دام و شرکت خدمات حمایتی کشاورزی وابسته به سازمان توسعه تجارت کشاورزی ایران فعالیت می نمایند. دولت موظف است ظرف مدت سه ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون نسبت به اصلاح اساسنامه شرکتهای مذکور در همین راستا اقدام نماید.

تبصره ۳- سازمان دارای شخصیت حقوقی مستقل بوده و بصورت موسسه دولتی وابسته به وزارت جهاد کشاورزی خواهد بود و اساسنامه آن ظرف دو ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون در اجرای اصل (۸۵) قانون اساسی به تصویب کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست مجلس شورای اسلامی می رسد.

تبصره ۴- کلیه ماموریت ها، وظایف، امکانات، اعتبارات و کارکنان تشکیلات ادغامی موضوع ماده (۲) این قانون حسب مورد از وزارتین مذکور

متنوع و به سازمان توسعه تجارت کشاورزی ایران منتقل می شود.

ماده ۳- سازمان توسعه سرمایه گذاری کشاورزی ایران از ادغام معاونت توسعه صنایع تبدیلی و تکمیلی و کسب و کارهای کشاورزی و سایر واحدهای ذیربط در وزارت جهاد کشاورزی با تشخیص وزیر جهاد کشاورزی و واحدهای مرتبط با وظایف این سازمان در وزارت صنعت، معدن و تجارت با تشخیص وزیر صنعت، معدن و تجارت، با وظایف زیر تشکیل می گردد:

۱. تأمین و تجهیز منابع مالی مورد نیاز با تأکید بر بهره مندی از روش های نوین تأمین مالی،
۲. حمایت از سرمایه گذاری در کسب و کارهای کشاورزی و صنایع وابسته به ویژه زنجیره کسب و کارهای روستایی و عشایری،
۳. شناسایی فرصت های سرمایه گذاری در بخش کشاورزی از جمله توسعه کشاورزی دریاپایه، کشاورزی دیم، کشاورزی در مناطق کویری و مرزی و گردشگری پایدار کشاورزی و معرفی آنها به متقاضیان داخلی و خارجی و ارائه بسته های تشویقی سرمایه گذاری،
۴. هدایت نقدینگی به سمت سرمایه گذاری در تولید کالاهای کشاورزی،

۵. بهبود فضای کسب و کار به منظور رفع موانع سرمایه گذاری در تولید

کالاهای کشاورزی در چارچوب قوانین و مقررات مربوطه،

۶. حمایت از تشکیل و توسعه شرکت های پشتیبان تولید و طرح های

کشاورزی بزرگ مقیاس توسط بخش غیردولتی و ارائه مشوق های

لازم،

۷. برنامه ریزی و حمایت برای خرید، انتقال، جذب و توسعه

فناوری های پیشرفته داخلی و خارجی،

۸. حمایت از سرمایه گذاری مشترک شرکت های دانش بنیان با

تشکل های فراگیر کشاورزی، روستایی و عشایری در زمینه توسعه

کشاورزی با بهره گیری از فناوری نوین،

۹. حمایت از شرکتهای دانش بنیان و تجاری سازی نوآوری ها در

بخش کشاورزی،

۱۰. حمایت از توسعه کسب و کارهای کشاورزی و زنجیره ارزش پایدار

کشاورزی بر اساس سهم بری مستقیم و عادلانه کشاورزان از ارزش

افزوده نهایی،

تبصره ۱- شرکت مادر تخصصی صندوق حمایت از توسعه بخش کشاورزی

و شرکت شهرک های کشاورزی وابسته به سازمان توسعه سرمایه گذاری

کشاورزی ایران فعالیت می نمایند. دولت موظف است ظرف مدت سه ماه از

تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون نسبت به اصلاح اساسنامه شرکتهای مذکور در همین راستا اقدام نماید.

تبصره ۲- سازمان دارای شخصیت حقوقی مستقل بوده و بصورت موسسه دولتی وابسته به وزارت جهاد کشاورزی خواهد بود و اساسنامه آن ظرف دو ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون در اجرای اصل (۸۵) قانون اساسی به تصویب کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست مجلس شورای اسلامی می رسد.

تبصره ۳- کلیه وظایف، ماموریتها، امکانات، اعتبارات و کارکنان تشکیلات ادغامی موضوع ماده (۳) این قانون حسب مورد از وزارتین مذکور متزع و به سازمان سرمایه گذاری کشاورزی ایران منتقل می شود.

ماده ۴- «شورای پشتیبانی و رفع موانع تولید کشاورزی» در هر شهرستان با وظایف و ترکیب زیر تشکیل می شود:

الف) وظایف:

۱. شناسایی ظرفیت ها، موانع و مشکلات تولید در جهت تسهیل و تقویت سرمایه گذاری بخش کشاورزی در شهرستان،
۲. بهبود فضای کسب و کارهای بخش کشاورزی در شهرستان در چارچوب قوانین و مقررات مربوط،

۳. کمک به رفع مشکل واحدهای تعطیل و نیمه تعطیل بخش

کشاورزی و صنایع وابسته آن در شهرستان،

۴. رسیدگی، تصمیم گیری و تسریع درخصوص موضوعات مرتبط با

مجوزها در شهرستان،

۵. رفع موانع اجرایی مدیریت بازار و تجارت کالاهای کشاورزی در

شهرستان،

ب) ترکیب اعضا:

۱) فرماندار (رئیس شورا)، ۲) مدیر جهاد کشاورزی شهرستان (دبیر

شورا)، ۳) دادستان شهرستان، ۴) رئیس اداره محیط زیست، ۵)

رئیس اداره منابع آب، ۶) رئیس اداره آبفا، ۷) رئیس اداره منابع

طبیعی، ۸) رئیس اداره راهداری و حمل و نقل جاده ای، ۹) رئیس

اداره راه و شهرسازی، ۱۰) رئیس اداره دامپزشکی، ۱۱) رئیس اداره

صنعت، معدن و تجارت شهرستان، ۱۲) رئیس بانک کشاورزی

شهرستان، ۱۳) رئیس اتاق اصناف کشاورزی شهرستان، ۱۴) مسئول

دفتر نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی در شهرستان، ۱۵)

نماینده شهرستان در مجلس شورای اسلامی بعنوان عضو ناظر

تبصره ۱- فرماندار حسب مورد و ضرورت از رؤسای سایر دستگاه های

اجرایی شهرستان و شهرداران و رؤسای تشکل های مربوطه دعوت می نماید.

تبصره ۲- دبیرخانه شورای فوق در مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان مستقر می باشد.

تبصره ۳- در شهرستان های دارای بیش از یک نماینده، مجمع استانی نمایندگان، نماینده ناظر در این شورا را تعیین می نماید.

تبصره ۴- جلسات شورا با دعوت فرماندار شهرستان تشکیل و با حضور اکثریت اعضا رسمیت می یابد و مصوبات آن با رأی اکثریت مطلق اعضای حاضر معتبر می باشد. مصوبات شورا با رعایت قوانین و مقررات مربوطه پس از تایید و ابلاغ فرماندار لازم الاجرا است.

فصل ۲: بهبود فرایندها برای پشتیبانی و رفع موانع تولید کشاورزی

ماده ۵- در راستای ارتقای امنیت غذایی و توسعه کشاورزی دانش بنیان، معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری مکلف است سالانه حداقل ۳۰ درصد از اعتبارات مربوط به بسته های فناوری بلاعوض و تسهیلات ارزان قیمت شرکت های دانش بنیان را به حمایت از توسعه زنجیره های ارزش گیاهان دارویی و محصولات با ارزش افزوده بالا و دستیابی به خودکفایی در خوراک دام و طیور و آبیان و تولید نهاده های فناورانه کشاورزی شامل نهال

گواهی شده، بذور هیبرید (دورگ)، سم و کود، تخم چشم‌زده، منابع ژنتیکی پایه گیاهی، دام، طیور و آبزیان، روغن، واکسن‌ها، هورمون‌ها و داروهای دامی، اسپرم و جنین دام سبک و سنگین، مرغ لاین و بومی سازی صنعت قفس و مولدسازی میگو و سایر فعالیتهای نوظهور بخش کشاورزی اختصاص دهد.

ماده ۶- به منظور افزایش تولید محصولات اساسی کشاورزی و نهاده‌های دام و طیور و همچنین کاهش ۵۰ درصدی نیاز به واردات این محصولات طی یک دوره چهار ساله و در همچنین افزایش کیفیت آنها به سطح استاندارد، وزارت جهاد کشاورزی مکلف است اقدامات لازم را برای تقویت زیرساخت‌های خودکفایی، کاهش هزینه تمام شده تولید، رفع خلأ عملکرد، از طریق ترویج آموزش‌ها و روش‌های نوین آموزشی در جهت ارتقاء سطح آگاهی، مهارت، دانش و بینش بهره‌برداران بخش کشاورزی و تشویق و هدایت پژوهشگران بخش خصوصی و الزام پژوهشگران بخش دولتی بخش کشاورزی و منابع طبیعی به اجرای پژوهش‌های کاربردی در رابطه با این محصولات و انتقال تبادل اطلاعات و دستاوردهای تحقیقاتی و فنون جدید کشاورزی در سطح مزارع به کشاورزان به عمل آورد.

منابع مورد نیاز برای اجرای این ماده از کسر سالانه ۲ دهم درصد از ارز اختصاص یافته برای واردات هر کدام از نهاده‌ها و محصولات اساسی

کشاورزی و همچنین نهاده های دامی و اختصاص مابه التفاوت حاصل از این صرفه جویی با ارزش نیمایی تامین می گردد.

منابع حاصل از این موضوع در اختیار سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی قرار می گیرد تا به تناسب میزان واردات هر محصول به تحقیقات هدفمند جهت کاهش خلا عملکرد و خودکفایی همان محصول برای انجام تکالیف این قانون اختصاص پیدا کند.

وزارت جهاد کشاورزی مکلف است گزارش عملکرد این ماده را هر شش ماه یکبار به کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست مجلس شورای اسلامی گزارش نماید.

ماده ۷- صندوق بیمه کشاورزی مکلف به ارائه خدمات بیمه ای زیر می باشد:

الف) بیمه شخص ثالث و بیمه بدنه ماشین های کشاورزی

ب) بیمه حوادث اشخاص شاغل در بخش کشاورزی و منابع طبیعی

پ) بیمه عمر مانده بدهکاری تسهیلات گیرندگان ماشین های

کشاورزی و واحدهای تولیدی

ت) پوشش بیمه ای محصول صادراتی در کل زنجیره های ارزش

تبصره ۱- در راستای افزایش ضریب نفوذ بیمه شخص ثالث در ماشین آلات بخش کشاورزی، دارندگان ماشین های کشاورزی فاقد پلاک که از تاریخ لازم

الاجرا شدن این قانون برای اولین بار اقدام به بیمه شخص ثالث می نمایند، مشمول بخشودگی کامل جریمه نداشتن بیمه شخص ثالث می باشند.

تبصره ۲- در راستای بند (ج) ماده (۳۲) قانون افزایش بهره وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی مصوب ۱۳۸۹/۴/۲۳ و تبصره ذیل ماده (۱۹) قانون مدیریت بحران کشور مصوب ۱۳۹۸/۵/۷، وزارت جهاد کشاورزی مکلف است به منظور انجام بیمه فراگیر در محصولات اساسی با لحاظ هزینه بیمه سهم کشاورز در تعیین قیمت خرید تضمینی و کسر همان مبلغ در زمان خرید محصول مشمول خرید تضمینی بعنوان سهم کشاورز را به صندوق بیمه کشاورزی پرداخت نماید. صندوق مذکور مکلف است کلیه سطوح زیر کشت همان محصول را در سال زراعی آتی تحت پوشش بیمه فراگیر (بیمه مخاطرات فاجعه بار) قرار دهد. دستورالعمل اجرایی این ماده توسط مجمع عمومی صندوق بیمه کشاورزی تصویب و توسط وزیر جهاد کشاورزی ابلاغ می گردد. اعتبارات مربوط به سهم دولت از محل اعتبارات پیش بینی شده در قانون بودجه سنواتی تامین می شود.

ماده ۸ - مرجع تعیین میزان سوخت مورد نیاز ماشینهای کشاورزی و واحدهای تولیدی کشاورزی، وزارت جهاد کشاورزی می باشد. وزارت جهاد کشاورزی مکلف است ظرف مدت دو ماه از ابلاغ این قانون سهمیه های سوخت تعیین شده را به وزارت نفت و ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز

اعلام نماید. وزارت نفت موظف است براساس نظر وزارت جهاد کشاورزی سهمیه های تعیین شده را بدون تغییر در اختیار بهره برداران قرار دهد.

تبصره ۱- وزارت نفت مکلف است حداکثر ظرف شش ماه نسبت به صدور کارت هوشمند سوخت برای ماشین های کشاورزی و واحدهای تولیدی (زراعی، باغی، دامی و شیلاتی) اقدام نماید.

تبصره ۲- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (پلیس راهو ناجا) مکلف است برای پلاک اولی ها بدون شرط بیمه نامه و توجه به عمر ماشین آلات تا ۴۰ سال، ظرف مدت چهار ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون نسبت به شماره گذاری و صدور پلاک برای ماشین های کشاورزی بدون پلاک اقدام نماید.

ماده ۹ - سازمان تعاون روستایی کشور از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون بعنوان تنها مرجع صادرکننده مجوز تشکلهای حوزه کشاورزی و منابع طبیعی تعیین می شود. سازمان مذکور مکلف است در حوزه های تولید، تامین، خدمات، توزیع، صادرات و واردات کالاهای کشاورزی به ازای هر موضوع فقط یک تشکل فراگیر در سطح ملی با شعبات استانی و شهرستانی ایجاد نماید. دستورالعمل تشکیل تشکلهای مربوطه حداکثر ظرف مدت سه ماه توسط وزیر جهاد کشاورزی تهیه و ابلاغ خواهد شد.

تبصره ۱- کلیه تشکلهای موجود اعم از تشکلهایی که از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، اتاق تعاون و سازمان مرکزی تعاون روستایی مجوز دریافت نموده اند، ظرف مدت یکسال توسط سازمان مرکزی تعاون روستایی کشور ساماندهی می شوند به نحوی که در هر رشته و موضوع فقط یک تشکل فراگیر ایجاد شود.

تبصره ۲- ادارات کل ثبت شرکتهای موظفند منحصراً در بخش کشاورزی و منابع طبیعی تشکلهایی را ثبت نمایند که از وزارت جهاد کشاورزی دارای مجوز باشند.

ماده ۱۰- نظر به اهمیت «کشاورزی قراردادی» در جهش تولید کشاورزی و با هدف بهره‌گیری از ظرفیت‌های کشاورزان خرده مالک، دولت مکلف است از سال ۱۴۰۱ با لحاظ اعتبارات لازم در بودجه سنواتی نسبت به حمایت از کشاورزان و شرکتهای مجری طرح‌های کشاورزی قراردادی (پشتیبان) به روش‌های زیر اقدام نماید:

الف) اعطای تسهیلات با سود ۴٪ به کشاورزان طرف قرارداد توسط بانک‌ها و صندوق‌های حمایت از توسعه کشاورزی با ضمانت شرکتهای پشتیبان

ب) حمایت‌های بیمه‌ای توسط صندوق بیمه کشاورزی با اعمال

حداقل ۳۰ درصد تخفیف در حق بیمه سهم کشاورز از طریق شرکت‌های پشتیبان

پ) بیمه تولیدکنندگان طرف قرارداد با شرکت‌های پشتیبان توسط صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستائیان و عشایر از طریق شرکت‌های پشتیبان

ت) اولویت دهی کشاورزان و شرکت‌های پشتیبان محصولات کشاورزی قراردادی در دریافت انواع حمایت‌های دولتی در حوزه کشاورزی

تبصره - شرکت‌های پشتیبان موظفند یک نسخه قرارداد تیپ (الگویی) را به سازمان جهاد کشاورزی استان ارسال نمایند و سازمان جهاد کشاورزی استانها به منظور حفظ حقوق کشاورزان مکلفند ظرف یک هفته نسبت به آن قرارداد اظهار نظر نمایند. عدم اعلام نظر بعد از یک هفته به منزله تایید قرارداد می باشد.

ماده ۱۱- وزارت جهاد کشاورزی مکلف است از سال ۱۴۰۱ با لحاظ اعتبارات در بودجه سنواتی در راستای یکپارچه سازی مدیریت اراضی کشاورزی و بهبود بهره وری و افزایش تولید، نسبت به تهیه و ارایه بسته تشویقی و حمایتی برای تشکیل شرکت‌های سهامی زراعی کوچک در عرصه

های کشاورزی با قابلیت عرضه در بورس اقدام نماید. دستورالعمل چگونگی تشکیل و نحوه و نوع حمایت از این شرکتهای سهامی زراعی ظرف سه ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون توسط وزیر جهاد کشاورزی ابلاغ می گردد.

ماده ۱۲- تبصره (۴) ماده (۱) قانون حفظ کاربری اراضی زراعی و باغها مصوب ۱۳۷۴/۳/۳۱ با اصلاحات و الحاقات بعدی آن به شرح ذیل اصلاح می شود:

کشت در محیط کنترل شده و گلخانه‌ای، پرورش قارچ، دامداری، پرورش طیور و ماکیان، پرورش آبزیان و مراکز عرضه زنده آبزیان، پرورش زنبور عسل و حشرات مفید و تاسیسات آبیاری و سرچاهی و کارگاههای صنایع تکمیلی و غذایی و فرآوری محصولات کشاورزی و منابع طبیعی و سایر نیازها و تولیدات بخش کشاورزی از مصادیق فعالیت کشاورزی بوده و احداث آنها در اراضی کشاورزی، بهینه کردن تولیدات بخش کشاورزی بوده و با رعایت ضوابط زیست محیطی و موافقت سازمان جهاد کشاورزی استان تغییر کاربری محسوب نمی شود.

تبصره- تغییر کاربری و تبدیل طرحهای مذکور به سایر طرحهای غیر کشاورزی بدون اخذ مجوز از کمیسیون تبصره (۱) ماده (۱) بعنوان جرم مستمر تلقی و مشمول مجازاتهای مقرر در قانون حفظ کاربری اراضی

زراعی و باغها مصوب ۱۳۷۴/۳/۳۱ با اصلاحات و الحاقات بعدی می باشد.

ماده ۱۳- به منظور انسجام بخشی، تسهیل و رفع موانع سرمایه گذاری در بخش کشاورزی و منابع طبیعی:

الف) سیاست های حاکمیتی ناظر بر صدور مجوز فعالیت های تولیدی و سرمایه گذاری در بخش کشاورزی و منابع طبیعی در چارچوب تکالیف و مأموریت های قانونی، توسط وزیر جهاد کشاورزی هر دو سال یکبار در فروردین ماه به صورت عمومی اعلان می گردد و هرگونه تغییر یا مقررہ جدید در طول سال ممنوع می باشد.

ب) تنها مرجع صدور مجوز پروانه تاسیس، مجوز ساخت و پروانه بهره برداری واحدهای تولیدی و سرمایه گذاری در بخش کشاورزی و منابع طبیعی و فعالیتهای ذیل ماده (۱۶) قانون نظام جامع دامپروری مصوب ۱۳۸۸/۵/۷ سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور می باشد:

۱- سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی کشور مکلف است مجوزها را در چارچوب قوانین و مقررات مربوطه و سیاست های ابلاغی وزیر موضوع بند (۱) این ماده صادر نماید و به عنوان مرجع صدور

مجوز مسئولیت پاسخگوئی در خصوص صدور مجوزهای مغایر با قوانین و مقررات مربوطه و سیاست های حاکمیتی ابلاغی توسط وزیر جهاد کشاورزی موضوع بند (۱) این ماده را برعهده دارد.

۲- مجوزهای موضوع این ماده در سامانه الکترونیکی صادر می گردد.

۳- دستگاه های اجرائی مکلفند نسبت به ارائه کلیه خدمات لازم برای پروانه تاسیس، مجوز ساخت و پروانه بهره برداری واحدهای موضوع فعالیت مجوز اقدام نمایند.

پ) دستگاه های اجرائی مسئول مکلفند حداکثر ظرف دو هفته نسبت به پاسخ استعلامات قانونی صادره از سوی سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی اقدام نمایند. عدم پاسخگوئی در مهلت مقرر به منزله موافقت تلقی می گردد؛ دستگاه استعلام شونده پس از صدور مجوز مکلف به ارائه خدمات به دارنده مجوز می باشد.

ت) دستگاه های استعلام شونده در صورت پاسخ منفی مکلفند موضوع را بصورت کتبی و مستدل با ذکر دلایل قانونی به سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و متقاضی اعلام نمایند.

ث) مجوز صادره توسط سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی

مبنای عمل دستگاه‌های اجرائی، بانک‌ها و موسسات مالی برای ارائه خدمات بوده و هرگونه درخواست مجدد مدارک، استعلام و بازدید از محل مورد تقاضا توسط دستگاه‌های اجرایی و بانک‌ها و موسسات مالی ممنوع است.

ج) مسئولیت نظارت بر حسن اجرای این ماده برعهده وزارت جهاد کشاورزی و واحدهای تابعه آن در استان و شهرستان می باشد.

چ) در اجرای ماده (۶) قانون نظام جامع دامپروری و به منظور استفاده حداکثری از اراضی قابل سرمایه گذاری و لحاظ پیشرفتهای علمی و فناوری وزارت جهاد کشاورزی مکلف است ظرف (۲) ماه نسبت به بازنگری در حریم‌های جدید با رویکرد کاهش فاصله واحدها از یکدیگر بویژه در حوزه دام، طیور و آبزیان و با اولویت محیط‌های روستایی و عشایری اقدام و وزیر جهاد کشاورزی آن را به سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و سازمان نظام دامپزشکی جهت صدور مجوز ابلاغ نماید.

ح) در راستای کاهش موانع تولید و روان سازی صدور مجوزها، ماده (۵) قانون نظام جامع دامپروری مصوب ۱۳۸۸/۵/۷ به شرح زیر اصلاح

می گردد:

«ماده ۵- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی، تعاونی و خصوصی که مبادرت به فعالیت دامپروری صنعتی و نیمه صنعتی می نمایند موظف به اخذ موافقت اصولی از نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی و پروانه تاسیس بهداشتی و پروانه بهره برداری بهداشتی از سازمان نظام دامپزشکی بر اساس سیاستهای وزارت جهاد کشاورزی و با نظارت وزارت مذکور می باشند.»

تبصره- سازمان نظام دامپزشکی برای صدور پروانه تاسیس بهداشتی و پروانه بهره برداری بهداشتی از هیچ مرجعی استعلام انجام نداده و فقط با یک بازدید و تأیید بهداشتی اقدام به صدور پروانه می نماید.

ماده ۱۴- آیین نامه اجرایی این قانون ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون با پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی به تصویب هیات وزیران می رسد.